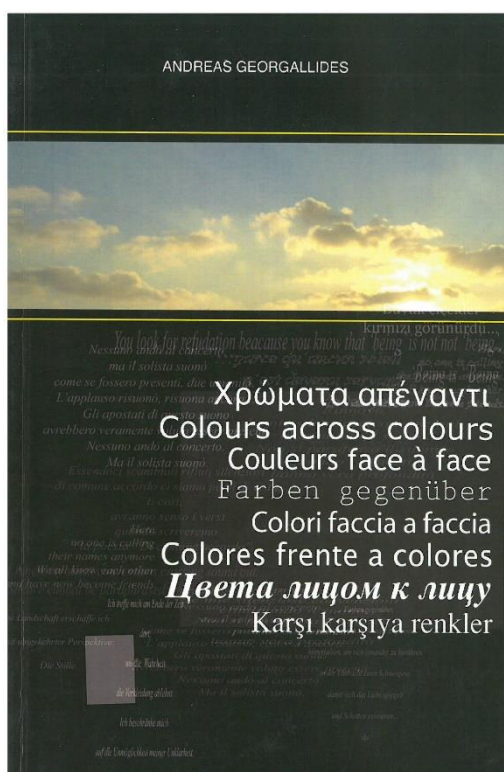

Φροσούλα Κολοσιάτου
(Φιλολόγος – Ποιήτρια)

Δύο συλλογές του Ανδρέα Γεωργαλλίδη: Όταν βυθίζεται το πιάνο – Χρώματα απέναντι

[Ανδρέας Γεωργαλλίδης, *Χρώματα απέναντι* (μτφρ: αγγλική, γαλλική, γερμανική, ισπανική, ιταλική, ρωσική, τουρκική), Leicester, Troubador Publishing 2007 | Ανακοίνωση | «Σπίτι της Κύπρου» | Αθήνα, 26 Φεβρουαρίου 2008 | Πρώτη δημοσίευση: Περιοδικό *Ομπρέλα*, τχ. 83 (2008)]

Με τον Ανδρέα Γεωργαλλίδη με συνδέει μια ουσιαστική σχέση φιλίας και ποίησης. Σήμερα θα σταθώ στα ποιήματα των δύο τελευταίων του συλλογών «Όταν βυθίζεται το πιάνο» και «Χρώματα Απέναντι», που η ανάγνωσή τους ήταν για μένα ένα ευχάριστο ξάφνιασμα. Διαβάζοντάς τα, τα συναισθήματα ήταν ανάμικτα και ποικίλα: συγκίνηση και έκπληξη μπροστά στο παιχνίδι των λέξεων και των εννοιών, στη συνομιλία του πραγματικού με το όνειρο, την ανάκληση ενθυμίων και προσώπων χωρίς εντάσεις αλλά με δύναμη εσωτερική.

Η πλειονότητα των ποιημάτων αυτών χαρακτηρίζεται από συντομία και περιεκτικότητα. Πίσω από ένα συγκινησιακό ορθολογισμό κρύβεται ένας έντονα

συναισθηματικός κόσμος. Εκεί που νομίζει κανείς ότι υπερισχύει η λογική, το συναίσθημα αναδύεται με τη μορφή συμπερασμάτων ή διαπιστώσεων.

*Μια καρέκλα κενή
Συντηρεί την παρουσία σου.*

Ο δρόμος του ποιητή είναι μοναχικός και σε αρκετά ποιήματά του υπάρχει έντονη πεσιμιστική διάθεση.

*Μοναδικός ορίζοντας
Ένα παράθυρο κλειστό
Το πλοίο το δικό μας δεν ναύλωσε
Καμιά θάλασσα δεν άντεξε να το σηκώσει.*

Το αδιέξοδο, ο υπαινιγμός και η φιλοσοφική αναζήτηση είναι έννοιες που χαρακτηρίζουν την ποίησή του. Θέματα όπως γνώση και άγνοια, ύπαρξη και ανυπαρξία, το απόλυτο και το είναι, προβάλλουν σε βαθμό καταλυτικό μέσα σε στίχους του, όπου η ύπαρξη του κενού προσδίδει μία διάσταση τραγικότητας και διάψευσης.

Χρησιμοποιεί έντονα σχήματα λόγου με παρομοιώσεις και μεταφορές και περνάει μια ηθική των πραγμάτων μέσα από δικά του προσωπικά του βιώματα. Δημιουργεί ένα προσωπικό λεξιλόγιο (π.χ. *αδιαβροχώ, αχρωματώ* κ.τ.λ., *αδιαβροχώ στους διάφορους χειμώνες, αχρωματώ στον βυθό των ματιών σου*) και γίνεται δηλαδή γλωσσοπλάστης και δημιουργός εννοιών.

Μέσα και από τις δύο συλλογές του διαφαίνεται η ονειρική διάθεση, η αίσθηση του νοερού ταξιδιού, η φυγή σε ένα κόσμο γεμάτο εικόνες και χρώματα. Και παντού βέβαια ακόμα και στα πιο σύντομα ποιήματα η επιθυμία για ανάταση.

Να κοιτάζω το φως στα μάτια

Η πρωτοτυπία της πολύγλωσσης μετάφρασης και στις δύο ποιητικές συλλογές διευρύνει τον ορίζοντα του κοινού που απευθύνεται ο Ανδρέας Γεωργαλλίδης, δίνοντας έτσι την ευκαιρία να γνωρίσουν την ποίησή του, περισσότεροι ξενόγλωσσοι φίλοι της ποίησης.

Κλείνοντας θα ήθελα να εκφράσω στον ποιητή και φίλο Ανδρέα Γεωργαλλίδη την ευχή να συνεχίσει την προσωπική ποιητική του πορεία με την ίδια σεμνότητα και το ίδιο πνεύμα αναζήτησης.

